

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/186/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612206738
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612206738.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: I. H., nar. XX.XX.XXXX, so bytom R. XX, F. C., štátny občas SR, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s. r. o., Školská 257, Veľký Slávkov, adresa na doručovanie písomností Hviezdoslavova 2, Poprad, IČO: 36 858 935, proti odporcovi: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/99/2012-172 zo dňa 23. mája 2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/99/2012-193 zo dňa 29. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/99/2012-172 zo dňa 23. mája 2014 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/99/2012-193 zo dňa 29. januára 2015 vo výroku, ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 736,32 Eur od 10.06.2012 do zaplattenia p o t v r d z u j e .

V nenapadnutej časti z o s t á v a rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2 736,32 Eur od 10.06.2012 do zaplattenia. Žalobu o zaplattenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 2 736,32 Eur od 26.11.2011 do 08.06.2012 zamietol. Tiež žalobu o zaplattenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 2 736,32 Eur za deň 09.06.2012 zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na dobu do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci bol odporca právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 8Co/19/2013-111 zo dňa 26.04.2013 zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 736,32 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím - v danom prípade uznesením o začatí trestného stíhania pre trestný čin skrátenia dane a poistného a trestný čin neodvedenia dane a poistného. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1T/12/2006 zo dňa 03.11.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/38/2010 bol navrhovateľ oslobodený z pod obžaloby pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 3 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 a trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného od 01.01.2006 lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Po právoplatnom skončení

konania o zaplataenie žalovanej istiny (v ktorom bol navrhovateľ úspešný) predmetom ďalšieho konania zostalo uplatňované príslušenstvo. Otázka pasívnej legitímácie odporcu a zastupujúceho orgánu štátu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR už bola ustálená v predchádzajúcom konaní. Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd za preukázané, že navrhovateľ listom zo dňa 25.11.2011 (č. I. 32 spisu) požiadal odporcu o prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca listom zo dňa 08.06.2012 (č. I. 34 spisu) navrhovateľovi oznámil, že jeho podanie zo dňa 25.11.2011 mu bolo doručené dňa 09.12.2011 a že nie je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čím jeho žiadosť považuje za vybavenú. Navrhovateľ si uplatňoval voči odporcovi právo na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne od 26.11.2011 do zaplataenia. Okresný súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí šesť mesačnej lehoty odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola odporcovi doručená dňa 09.12.2011. Uvedenú skutočnosť navrhovateľ nespochybnil, preto si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov konania (§ 120 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.). Šesťmesačná lehota uplynula dňa 09.06.2012, preto prvostupňový súd uplatnené úroky z omeškania priznal navrhovateľovi odo dňa nasledujúceho t.j. od dátumu 10.06.2012 do zaplataenia. V zmysle § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. by sa štát ako osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím dostala do omeškania až v prípade, ak by si svoju povinnosť nahradiť škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím nesplnila včas t.j. do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (uznesenie Ústavného súdu SR z 10.10.2012 sp. zn. II.ÚS/403/2012). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR 21.12.2010 sp. zn. 2Cdo/48/2010, podľa § 10 Zákona č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného vyplýva, že štát je povinný nahradiť škodu najneskôr do šesť mesiacov odo dňa, kedy poškodený nárok riadne uplatnil postupom podľa § 10 citovaného zákona. Márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu (§ 489 Občianskeho zákonníka) dostáva do omeškania, a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky z omeškania. Preto záver krajského súdu, že „až rozhodnutím odvolacieho súdu vznikne žalovanému štátu povinnosť zaplatiť žalobcovi škodu“ je v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami a porušuje princíp rovnosti, vyplývajúci pre subjekty občianskoprávných vzťahov z ustanovenia § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súdenom prípade súd nemal dôvod odchyliť sa od konštantnej judikatúry a priznať navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12.10.2012. Obe rozhodnutia sú uvedené v publikácii Judikatúra vo veci zodpovednosti štátu vydavateľstva Iura Edition, spol. s r.o., Bratislava, ročník 2013. Výška priznaného úroku z omeškania zodpovedá ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu omeškania. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd vyhradil na samostatné uznesenie do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to vzhľadom na dva uplatnené nároky navrhovateľom.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkal nesprávne právne posúdenie veci ako aj odňatie možnosti konať pred súdom. V ďalších podrobnostiach odvolateľ uviedol, že okresný súd pri odôvodňovaní rozhodnutia, ktorým priznal navrhovateľovi právo na náhradu úrokov z omeškania nepripustným spôsobom pracoval s judikatúrou, keď judikatúru, ktorú považoval za vhodnú citoval ale ostatnú a rovnako dôležitú zamlčal, lebo ju ani nespomenul, hoci odporca opakovane poukazoval aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo 16/2011 zo dňa 27.09.2012, podľa ktorého splatnosť pohľadávky z titulu náhrady škody nastane až rozhodnutím súdu vo veci samej. Akceptovať judikatúru totiž znamená akceptovať ju ako celok, teda aj s názormi, ktoré nemusia pre rozhodnutie v danej veci vyhotovovať, ale súd sa musí s nimi logicky a presvedčivo vysporiadať podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Pretože skutočnosť, že súd bez vysvetlenia opomenul pre účastníka konania priaznivú judikatúru, sama o sebe významne oslabuje presvedčivosť písomného vyhotovenia jeho rozsudku, taktiež ide o jav, ktorý oslabuje predvídateľnosť súdneho rozhodnutia a preto ju v rozhodovacej praxi okresného súdu nemožno tolerovať. Okrem toho, ťažko možno hovoriť o konštantnej judikatúre, ak jedno rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z roku 2010 odporuje inému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR v roku 2012. Odvolateľ vyslovil presvedčenie, že navrhovateľ nemá právo na zaplataenie úroku z omeškania, pretože v čase rozhodnutia súdu dlh nebol splatný, keďže výška nároku navrhovateľa závisela od rozhodnutia súdu. Odporca sa preto nemohol dostať do omeškania s plnením peňažného záväzku skôr, než mu bolo známe či nejaká škoda skutočne

vznikla, a či za ňu zodpovedá. Uplynutie šesť mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku preto nemalo žiadny vplyv na splatnosť pohľadávky na náhradu škody, keďže po uplynutí tejto lehoty nebola nielenže známa výška náhrady škody, ale ani to, či odporca skutočne za prípadnú škodu zodpovedá. Záver okresného súdu podľa ktorého sa odporca po márnom uplynutí šesť mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie náhrady škody dostal do omeškania, považuje odporca vo svetle vyššie uvedeného za nesprávny. Za tejto situácie možno uzavrieť, že ak škoda ešte nevznikla, dlh ešte nie je splatný, preto nemôže byť odporca v omeškaní a navrhovateľ nemá právo na zaplatenie úroku z omeškania. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Odňatie možnosti na konanie pred súdom odvolateľ videl v tom, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nespĺňa náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je podľa odporcu nedostatočné a nepreskúmateľné a to pre absenciu dôvodov. Ako ďalší odvolací dôvod odporca uviedol, opomenutie okresného súdu, ktorý odporcovi nezaslal zápisnicu z pojednávania konaného dňa 23.05.2014, hoci o to odporca výslovne požiadal. Napokon odvolateľ vytkol okresnému súdu, že nerozhodol o celom predmete sporu, keď výrokom rozhodol o uplatnených úrokoch z omeškania za obdobie od 26.11.2011 do 08.06.2012 a od 10.06.2012 do zaplatenia. Nerozhodol však o úroku z omeškania za deň 09.06.2012, teda nie je zrejmé, či úrok z omeškania za tento deň navrhovateľovi priznal, alebo návrh v tejto časti zamietol. Vzhľadom k uvedenému, preto odporca navrhol, aby okresný súd v súlade s § 166 ods. 1 vydal dopĺňajúci rozsudok.

Navrhovateľ v podanom vyjadrení zo dňa 10.07.2014 odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. V celom rozsahu zotrval na doposiaľ produkovaných tvrdeniach.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - odporca, ako aj v podanom vyjadrení navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (rozhodnutie odvolacieho súdu zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, s ktorým tak tvorí jeden celok).

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že odporca neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia, ktorými sa bránil vo vzťahu k veci samej (navrhovateľ nemá právo na zaplatenie úroku z omeškania, pretože v čase rozhodnutia súdu dlh ešte nebol splatný) boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd.

Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať

sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská procesných strán a ich argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil jasný, jednoznačný a presvedčivý právny záver, že odporca sa po márnom uplynutí šesť mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie náhrady škody dostal do omeškania, a preto je povinný podľa § 10 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zaplatiť navrhovateľovi aj príslušenstvo z uplatňovanej náhrady škody - úroky z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty. Podľa citovaného zákonného ustanovenia, ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Tak ako správne poznamenal okresný súd, márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostáva do omeškania, a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky z omeškania (k tomu porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 48/2010 zo dňa 21. decembra 2010).

Pokiaľ sa týka ďalších odvolacích námietok, v zmysle ktorých odporca namietal odňatie možnosti na konanie pred súdom (čo videl v nedoručení zápisnice o pojednávaní zo dňa 23. mája 2014) a ďalej v tom, že okresný súd nerozhodol o celom predmete konania, ani tieto odvolací súd nepovažoval za také, ktoré by mali viesť či už k zmene alebo zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

Vo vzťahu k nedoručeniu zápisnice o pojednávaní je potrebné uviesť, že odporca podaním zo dňa 22. mája 2014, ktorým ospravedlňoval svoju neprítomnosť na pojednávaní, súčasne požiadal o doručenie zápisnice z pojednávania. Aj keď z obsahu spisového materiálu nie je zrejmé, či predmetná zápisnica bola naozaj odporcovi doručená, jej nedoručenie odvolací súd nepovažoval za takú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver o odňatí možnosti na konanie v neprospech odporcu. Odporca bol na pojednávanie dňa 23. mája 2014 riadne predvolaný - predvolanie na termín prevzal dňa 16.04.2014, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neprítomnosť ospravedlnil, keď súhlasil s prejednaním veci aj bez jeho účasti. O odročenie pojednávania nepožiadaval. Samotné pojednávanie predmetného dňa okresný súd vykonal v neprítomnosti účastníkov konania, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi. Z vyššie uvedeného postupu vyplýva, že odporca mal možnosť zúčastniť sa na pojednávaní, prednášať svoje tvrdenia a dôkazy. Vyhlásený rozsudok okresného súdu mu bol tiež riadne doručený, a to dňa 23. júna 2014. Za daného stavu v okolnostiach prípadného nedoručenia zápisnice o pojednávaní zo dňa 23. mája 2014 odvolací súd nevidel dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku v dôsledku vytýkaného odňatia možnosti na konanie pred súdom.

Napokon, čo sa týka pochybenia spočívajúceho v nerozhodnutí o celom predmete konania, prvostupňový súd tento nedostatok ešte pred právoplatným skončením veci napravil, a to vydaním dopĺňajúceho rozsudku v zmysle pokynu vysloveného krajským súdom zo dňa 28. novembra 2014.

Ak aj odvolateľ poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7NCdo 16/2011 zo dňa 27.09.2012, podľa ktorého splatnosť pohľadávky z titulu náhrady škody má nastať až rozhodnutím súdu vo veci samej, odvolací súd uvádza, že v citovanom rozhodnutí Najvyšší súd takýto právny záver nevyslovil. Uviedol len viacero názorov vyplývajúcich z doterajšej judikatúry, medzi inými tiež ten, „...že právo na náhradu škody vôbec nevznikne, kým poškodený má možnosť žiadať najprv vydanie bezdôvodného obohatenia, a to až do uplynutia premlčacej doby pre jeho vydanie, a že splatnosť pohľadávky z titulu náhrady škody nastane až rozhodnutím súdu vo veci samej (viď Zborník IV, str. 423, Najvyšší súd SR, sp. zn. 4Cz 110/84 zo dňa 16. apríla 1985, tiež rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 199/2005)...“. Konkrétne sa predmetnej problematike Najvyšší súd SR v odvolateľom uvádzanom rozhodnutí nevyjadril. Preskúmané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/6/2010 zo dňa 23. septembra 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v podstate z dôvodu, „...že v konaní došlo k procesnej vade, v zmysle § 237 pís. f) O.s.p. v dôsledku čoho už nemal právnu možnosť skúmať či konanie je postihnuté aj inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a či mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozhodnutím súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Posúdeniu preto nepodrobil otázky správnosti výkladu použitých ustanovení zák. č. 58/1969 Zb., vecnej i pasívnej legitímácie žalovanej a záverov vzniku zodpovednosti za uplatnenú škodu...“.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s jeho doplnením zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O.s.p..

Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia na str. 4 uvádza, že „...záver krajského súdu je v rozpore s citovanými zákonnými ustanoveniami a porušuje princíp rovnosti, vyplývajúci pre subjekty občiansko-právnych vzťahov z ust. § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka...“, jedná sa o dôvody rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 48/2010 vo vzťahu k veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16Co 332/2009. V danom preskúmanom prípade, hoci odvolací súd dvakrát zrušil výrok o príslušenstve pohľadávky ani v jednom zo svojich rozhodnutí nevyslovil pre prvostupňový súd záväzný právny názor. Predchádzajúce rozhodnutia okresného súdu boli zrušené v podstate z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd žalobu o zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 2 736,32 Eur od 26.11.2011 do 08.06.2012 zamietol a tiež zamietol žalobu o zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 2 736,32 Eur za deň 09.06.2012 zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 4 O. s. p.. Podľa tohto ustanovenia ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.